

Motion till riksdagen 2008/09:So394

av **Solveig Hellquist (fp)**

Barns bästa vid växelvis boende

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Socialstyrelsen bör få i uppdrag att göra en förnyad uppföljning av hur växelvis boende påverkar berörda barn.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Socialstyrelsen bör få i uppdrag att särskilt följa upp hur växelvis boende fungerar för barnen då beslutet fattats mot en förälders vilja.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att barn ej ska kunna bo växelvis om det innebär att barnet måste gå i två olika förskolor/skolor.¹
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att växelvis boende ska beslutas restriktivt för små barn under 2–3 års ålder.¹

¹ Yrkandena 3 och 4 hänvisade till CU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Cirka 50 000 barn i Sverige upplever varje år att deras föräldrar separerar. Bland barn vars föräldrar inte bor ihop är det 21 procent som bor lika mycket med sin mamma som med sin pappa, dvs. har ett växelvis boende. (Källa: Barnombudsmannen: "Upp till 18 – fakta om barn och ungdom 2007")

Få vuxna skulle kunna tänka sig att byta bostad ungefär varannan vecka. Det är dock en realitet för många barn i Sverige i dag. Att regelbundet byta bostad handlar om att ständigt leva i "kappsäck". Det gäller att inte glömma sina favoritleksaker, passande kläder eller laddaren till mobilen. Man måste kanske anpassa sig till en ny miljö och nya regler varje vecka. Kanske måste föräldern lämna över sitt barn till mor- eller farföräldrar på grund av arbete eller andra orsaker, vilket innebär att barnet bollas mellan flera hem. Kanhända har en av eller båda föräldrarna nya partner, vilket ställer särskilda krav. Det är svårt att ange en exakt åldersgräns när växelvis boende ska kunna förekomma. Många är dock av den uppfattningen att det ej bör förekomma innan 2–3 års ålder.

Trots att lagstiftarens mening är att beslut som fattas ska utgå från vad som är bäst för det aktuella barnet och att stor vikt även ska läggas på barnets egen inställning förekommer att barn har långa resor till föräldrarna. Det innebär att barnen måste gå i två olika förskolor eller skolor. Detta är oacceptabelt då barnet inte kan upprätthålla sina sociala kontakter/ kamratkontakter eller kan utöva sina fritidsaktiviteter.

Eftersom barn ofta är lojala med båda sina föräldrar och även tar på sig ansvaret för att inte sårå någon av dem kan det dock innebära att "barns bästa" inte alltid står i fokus när föräldrarna kommer överens om att barnen ska bo växelvis. En förutsättning för denna boendeform torde vara att föräldrarna är överens, kan samarbeta, är flexibla och bor förhållandevis nära varandra. Det kan därför ifrågasättas om detta går att förena med domstolsbeslut om växelvis boende mot en förälders vilja.

Växelvis boende bedöms av somliga experter och lagkloka som något mycket positivt eftersom det innebär att barnet får tillgång till båda föräldrarna efter separationen. Detta är utan tvivel mycket viktigt för de allra flesta barnen. I de fall beslut om växelvis boende verkligen tar hänsyn till barns bästa och barnets egna önskemål torde boendeformen inte vara något problem. De är i de fall föräldrarätten går före barns rätt som förändringar i lagstiftningen bör ske.

Stockholm den 3 oktober 2008

Solveig Hellquist (fp)